

زنگ خطر بحران جهانی غذا به صدا درآمد!

براساس داده‌های بانک جهانی، صورتحساب مواد غذایی در کشورهای فقیر که در حال حاضر در تنگنای بدهی یا در معرض خطر بالای آن قرار دارند، سریع‌ترین افزایش را دارد.

به گزارش پایگاه خبری صنعت غذا و کشاورزی (اگرو فود نیوز)، به نقل از ایسنا، جنگ در اوکراین به زودی می‌تواند ضربه‌ای غم‌انگیز به بسیاری از فقیرترین کشورهای جهان وارد کند، بسیاری از کشورهای که بیشترین خطر بحران بدهی را دارند، اکنون با تهدید بحران غذایی نیز مقابله می‌کنند.

خطر همپوشانی بدهی و بحران غذایی برای هفت کشور به ویژه افغانستان، اریتره، موریتانی، سومالی، سودان، تاجیکستان و یمن، بیشتر است اما چندین کشور با درآمد متوسط نیز از جمله برخی که در حال حاضر در بحبوحه بحران بدهی و غذا به سر می‌برند، در معرض خطر هستند.

آخرین داده‌های بانک جهانی نشان می‌دهد که صورتحساب‌های واردات مواد غذایی برای کشورهای فقیری که در حال حاضر در تنگنای بدهی یا در معرض خطر بالای آن هستند، سریع‌تر افزایش می‌یابد. انتظار می‌رود در سال آینده، واردات گندم، برنج و ذرت در این کشورها معادل بیش از یک درصد تولید ناخالص داخلی افزایش یابد.

بحران غذایی به خودی خود ویرانگر است، برای مثال، بحران غذایی در سال ۲۰۰۸ باعث افزایش سوءتغذیه به ویژه در میان کودکان شد. در کشورهای فقیر، خانواده ها را بر آن داشت تا برای خرید مواد غذایی، اشیای قیمتی خانگی را بفروشند. این امر باعث شد فقیرترین خانواده ها فرزندان خود را از مدرسه بیرون بکشند و نرخ ترک تحصیل را تا ۵۰ درصد در میان کودکان این خانواده ها افزایش دهد اما زمانی که یک بحران غذایی با بحران بدهی مصادف می شود، تأثیرات آن تشدید می شود؛ بدهی های بالا دولت های محلی را فلج می کند و کمک های بین المللی تنها راه خروج است.

فقیرترین اقتصادها بیشترین آسیب را از بحران غذایی کنونی دارند. فقیرترین اقتصادها به ویژه در آفریقا به طور استثنایی به واردات مواد غذایی از روسیه و اوکراین وابسته هستند. حدود ۲۵ اقتصاد آفریقایی، از جمله چندین کشور فقیر، حداقل یک سوم گندم خود را از این دو کشور وارد می کنند. این نسبت برای ۱۵ اقتصاد از آنها، بیشتر از ۵۰ درصد است.

علاوه بر این، بدهی از مدتها قبل از همه گیری یک مشکل فزاینده برای این اقتصادها بوده است. تا پایان سال ۲۰۲۰، بدهی این اقتصادها به طلبکاران خارجی به رکورد ۱۲۳.۸ میلیارد دلار رسید که نزدیک به ۷۵ درصد نسبت به سال ۲۰۱۰ افزایش داشت.

اولین قدم باید افزایش کمک های اضطراری به کشورهای در معرض خطر باشد. گروه بانک جهانی طی ۱۵ ماه آینده، تا ۳۰ میلیارد دلار برای بهبود امنیت غذایی در اقتصادهای در حال توسعه ارائه خواهد داد. علاوه بر این، رهبران کشورهای گروه ۷ نیز ۴.۵ میلیارد دلار برای رسیدن به همین هدف متعهد شده اند. چنین جوهری همچنین باید به کشورهای در معرض خطر کمک کند تا سرمایه گذاری های لازم را برای بهبود دسترسی کشاورزان به کود و تغییر سیستم های غذایی داخلی انجام دهند تا بتوانند بهره ورتر، کارآمدتر و انعطاف پذیرتر شوند.

فراتر از ارائه کمک های اضطراری، همه کشورها تعهد دارند که اوضاع را برای کشورهای که با بیشترین خطر بحران غذایی مواجه هستند بدتر نکنند. برای کاهش قیمت های داخلی، بسیاری از کشورها محدودیت هایی را بر صادرات مواد غذایی و کودهای شیمیایی اعمال می کنند. چنین تلاش هایی باعث می شود که قیمت مواد غذایی به جای کاهش، افزایش یابد.

در نهایت، برای کشورهایی که بار بدهی ناپایدار دارند، تجدید ساختار بدهی و کاهش بدهی باید یک اولویت فوری باشد. تعداد فزاینده‌ای از کشورهای کم درآمد امسال برای پرداخت بدهی خود با مشکل مواجه خواهند شد.

فقرترین کشورها با خطراتی مواجه هستند و سیاستگذاران در سراسر جهان تعهد دارند که به سرعت و قاطعانه برای جلوگیری از آن اقدام کنند.

سرویس خبری: بین الملل

منبع: ایسنا